

INTERAKTIVNÍ PDF

Po kliknutí na nadpis akce
se zobrazí příslušný článek
a fotogalerie na našem webu.

2020

FOTOKRONIKA

CENTRUM **DON**
SKM **BOSCO**

OBSAH

3. víkend pokračovacího kurzu	1
4. víkend základního kurzu	2
Piksla ples	3
Setkání absolventů	4
Formační setkání pro dobrovolníky a spolupracovníky	5
4. víkend pokračovacího kurzu	6
5. víkend základního kurzu	7
Zemřel Pavel Hájek	8
Zemřela Monika Peterková	9
5. víkend pokračovacího kurzu	10
Ženy pro ženy	11
Závěrečný víkend základního kurzu	12
Setkání s dobrovolníky a spolupracovníky	13
Přes Macochu na Velehrad – Cykloputák	14
Výroční zpráva 2019	15
Zpráva z putáku	16
Setkání absolventů	17
Brigáda	18
Ženy pro ženy	19
Bulletin	20

3. VÍKEND POKRAČOVACÍHO KURZU

10.–12. 1. 2020

Proběhl první víkend kalendářního roku 2020. V pátek jsme se bavili o uplynulých dvou měsících, protože jsme se viděli naposled v listopadu. Řekli jsme si očekávání, která máme od sebe a od víkendu, abychom je mohli v neděli reflektovat, jestli se splnila nebo ne. V sobotu už od rána jsme měli vzácnou návštěvu a to bývalou paní ředitelku, která nám zaplnila celý dopolední program. Bavili jsme se otevřeně o vztazích. Jak o těch partnerských, tak kamarádských a dalších. V sobotu odpoledne jsme jeli na výlet k rozhledně Bára. Zahráli jsme si hru a jeli jsme zpět. Večer jsme si vyrobili látkovou tašku a na noc jsme si řekli, co se nám na víkendu líbilo a co ne. Nechtěli jsme ukončovat den s něčím nevyřčeným. Poslechli jsme si příběh na dobrou noc a šli jsme spát. V neděli jsme měli více času na zhodnocení víkendu a sdílení, jestli se nám vyplnilo naše očekávání nebo ne.

dobrovolník Pavel

4. VÍKEND ZÁKLADNÍHO KURZU

17.–19. 1. 2020

O uplynulém víkendu jsme se poprvé v roce 2020 sešli se skupinou základního kurzu. V rámci pátečního programu jsme sdíleli zážitky uplynulého období, především tedy vánoce, oslavy konce nového roku a vítání roku nového. Bylo vidět, že se už mezi sebou známe a můžeme se tedy více otevřít a otevřeně hovořit o radostech, ale i například o strachu z neznámé budoucnosti, kterou nový rok přináší.

Hlavním tématem víkendu byla komunikace, učili jsme se komunikačním stylům a prakticky si nacvičovali různé komunikační situace. Naši mladí do toho šli naplno a dařilo se jim vyjednat to, co potřebovali, a to s respektem ke komunikačnímu partnerovi. Téma je pro všechny aktuální a bylo vidět, že tyto informace jsou důležité. Po odpoledním klidu jsme vyrazili na výlet k Břehům u Přelouče a prošli jsme se kolem rybníku Nadýmač. Někteří z nás ze zdravotních důvodů zůstali v Boscu a povídali si na různá témata. Poté jsme připravili večeři pro zmrzlé kamarády. Všem to moc chutnalo. Večer jsme si zahráli kufr a další hry.

V neděli jsme si poděkovali za krásně prožitý víkend a rozloučili jsme se s naším dobrovolníkem Tondou, který se chystá do světa. Budeme na něho myslet, ať se nám v pořádku vrátí..

Veronika Semeráková

Ani nám v Centru Don Bosco pro množství práce a povinností neuniklo, že je plesová sezóna. Domluvili jsme se v týmu a někteří jsme, společně se svými protějšky, vyrazili na již tradiční Piksla ples do Černé za Bory. Lákadel bylo hned několik: dobrá parta lidí, příjemná atmosféra, hudba, tombola, či jedinečné vystoupení pánské taneční skupiny PAFATAS, jejímž členem je i náš pan ředitel Aleš.

Velmi nás potěšilo rozhodnutí organizátorů akce věnovat její výtěžek opět na podporu naší práce s mladými lidmi z ústavní výchovy a pěstounské péče. Vážíme si toho a za štědrý finanční dar velice děkujeme!

Tým pracovníků CDB

Když mě před pár týdny oslovila kolegyně Iva s prosbou, abych se výjimečně zúčastnila našeho tradičního setkání, a tak doplnila jeho realizační tým, hned mi došlo, že to je obrovská příležitost! Tak dlouho pracuju v Centru Don Bosco a do tohoto osvědčeného programu jsem se ještě nepodívala...

Ač svým způsobem host, bez předchozí zkušenosti, myslím si, že se akce vydařila. Dobrý sobotní oběd od paní kuchařky Zdeňky navodil tu správnou neformální atmosféru, vzájemné představení několika generací absolventů zbouralo bariéry a mohli jsme se dotknout aktuálního a všem společného tématu důležitosti, či spíše hodnoty vlastnoručního podpisu. Co může přinést třeba takové vlastnoruční podepsání nějaké nevýhodné půjčky, jsme si poměrně rychle domysleli...

Kdo vydržel, odpoledne se s námi provětral, kdo nestihl dorazit na hlavní program, doputoval navečer a proběhlo jakési „druhé kolo“ setkání s Ivou :)

Všem účastníkům patří poděkování za společně strávený čas a kolegyním Ivě a Kátě za skvěle vytvořené letité zázemí plné laskavosti a přijetí!

Anežka Jeníková

V neděli proběhlo zase po roce formační setkání dobrovolníků a spolupracovníků jednotlivých programů Centra Don Bosco. Účast byla hojná, a tak bylo třeba se na začátku vzájemně představit. Navázali jsme připomenutím toho, čemu se v organizaci věnujeme, zaměřili jsme se na prezentaci hlavních programů, a to i v souvislosti s možnostmi dobrovolnictví. Následně nám kolegyně Gábina několika větami přiblížila, co se skrývá za pojmem „attachment“, jak vypadá a vyvíjí se mozek pubertáka, a díky tomu jsme si mohli propojit teorii se zkušenostmi z praxe. Slova na závěr se ujal kolega Václav, který vše, co na setkání proběhlo, zasadil do celkového kontextu odkazu sv. Jana Bosca a salesiánství.

Děkujeme zúčastněným i všem dalším dobrovolníkům a spolupracovníkům, kteří nasazují svou energii a věnují čas pro naše společné dílo!

Anežka Jeníková

4. VÍKEND POKRAČOVACÍHO KURZU

21.–23. 2. 2020

Druhý víkend v tomto kalendářním roce a celkově čtvrtý je za námi. Pátek byl pro nás trošku rozlučkový, protože se s námi rozloučila jedna účastnice kurzu. Řekli jsme si, co a jak proběhlo za dobu, co jsme se neviděli a začali jsme celý víkend filmem V hlavě. V sobotu dopoledne jsme na to navázali, protože se celý víkend táhl v tématu emoce. Řekli jsme si, proč je důležité dávat najevo i negativní emoce. Zjistili jsme, k čemu můžou být dobré i negativní emoce. Odpoledne jsme vyrazili tradičně na výlet. Naším cílem byla zřícenina hradu Lichnice. Po výletě jsme šli do tělocvičny a večer jsme si každý udělali placku. Jednu pro sebe a druhou pro někoho druhého. V neděli jsme si řekli, jaký byl celý víkend, co se nám líbilo a nelíbilo. Dali jsme si zpětnou vazbu a rozjeli jsme se zpět do zařízení. Všichni se už těšíme na další víkend, který bude co nevidět.

dobrovolník Pavel

5. VÍKEND ZÁKLADNÍHO KURZU

28. 2. – 1. 3. 2020

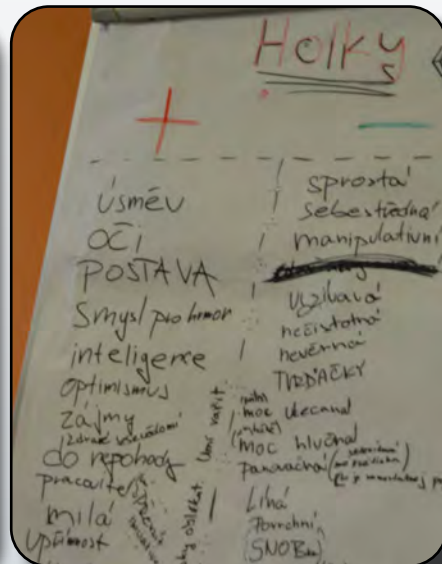
Pátý víkend základního kurzu se nesl ve znamení vztahů, což bylo hlavní téma víkendu. V naší skupince se během víkendu utvořily nové vztahy, a to s naší novou dobrovolnicí – Danou, která velmi dobře zapadla, a ačkoliv s námi byla první víkend, máme pocit, jakoby tu s námi byla od začátku.

Už se mezi sebou známe a naše vztahy jsou dostatečně pevné na to, abychom se mohli do tématu hlouběji ponořit, což jsme všichni statečně udělali. Objasnili jsme si vzájemně záludnosti ženského a mužského světa a předali si doporučení.

Počasi pokoušelo naši trpělivost, nakonec se však umoudřilo a my jsme mohli vyrazit na výlet. Podívali jsme se na křižanovickou přehradu a obhlédli okolí, bylo tam krásně, místo můžeme vřele doporučit. Cestou jsme plnili v mužsko-ženských dvojicích různé záludné úkoly. Vše jsme zvládli, je vidět, že se na sebe můžeme spolehnout, což je vždycky důležité, že? Večer jsme si po náročném dni odpočinuli u filmu „Než jsem tě poznala“ s popcornem.

V neděli jsme shrnuli víkend, popovídali si o filmu a myšlenkách a pocitech, které jsme při něm prožívali. Nakonec jsme si zahráli na novináře a vytvořili pět doporučení, jak si udržet vztah, protože víme, že na každém vztahu musíme pracovat. Věříme, že po tomto víkendu nám spolu bude zase o něco lépe. Jako třešnička na dortu byla výborná svíčková od našeho věrného dobrovolníka Pavla Hrdého.

Veronika Semeráková

ZEMŘEL PAVEL HÁJEK

Měli jsme příležitost poznat mladého muže, který v nás zanechal nesmazatelnou stopu. Spolupracoval s námi velmi intenzivně a dlouho. Každé setkání s ním bylo šťavnaté na legraci, porozumění, blízkost a člověk s ním měl dojem, že se znáte „snad od furt“ (tak to někdy říkal).

Darem, který jsme měli možnost rozbalovat, byl jeho originální a vždy upřímný pohled na věc, na člověka. Bylo obdivuhodné, s jakou lehkostí a svižností nás dokázal nadchnout klidně i pro naprosto obyčejnou věc. S Pavlem probuzená fantazie nám pak uměla otevřít dávno zapomenuté komůrky.

Pavel byl hledač pokladů. Uměl u druhých najít docela zakutané dobro a ukázat ho světu. Dokázal být blízko svým kolegům v týmu, kamarádům z různých skupin i mladým, se kterými pracoval léta jako dobrovolník. Byli jsme vděční za spolupráci s ním. Viděli jsme i jeho nejistoty, obavy, výhry a někdy i bolesti. Měl naši důvěru, podporu, i pochopení pro jeho rozhodnutí.

Pája byl ten chlapík, kterého když jste někdy hledali, byl „všude“; mezi lidmi a i když někdy také unavený a upracovaný, stál čelem k životu. Byl skromný bojovník, jehož zbraněmi byla jeho odvaha a křehkost. A to, jak moc s námi zůstane, záleží na nás.

ZEMŘELA MONIKA PETERKOVÁ

Monika, Monča, Mony... přítelkyně, zkušená kolegyně a v letech 2013 – 2018 naše paní ředitelka. Tolik na úplný začátek vzpomínky na Moniku Peterkovou, která nás v neděli 17. 5. po statečném boji s těžkou nemocí předešla k Nebeskému Otci...

S Centrem Don Bosco začala Monika externě spolupracovat již na samém začátku v roce 2005, kdy ji k dílu přizval salesián Jiří Křemeček. V té době byla Monika již léta i s manželem ve Sdružení salesiánů spolupracovníků. Tato externí spolupráce se časem proměnila, Monika se stala součástí týmu pracovníků naší organizace, kde začala zastávat pozici vedoucí přímé práce s mladými.

V roce 2013 pak přišla zásadní výzva, kterou Monika s odhodláním a zároveň obrovskou pokorou přijala, vstoupila do čela organizace a stala se naší ředitelkou. Nebyla to jednoduchá doba, procházeli jsme procesními a personálními změnami a nejistotami ve financování. Monika však vždycky důvěřovala v Boží vedení, pracovní tým a jeho profesní a lidské kvality a díky tomu nás celým obdobím úspěšně provedla. Díky jejímu nezdolnému úsilí a energii, ochotě dočerpát znalosti v administrativě a řízení a velkému daru diplomacie se dostalo Centrum Don Bosco do širšího povědomí a stalo se pro spolupracující organizace uznávaným partnerem.

Na Moniku budeme vzpomínat s velkou vděčností: na její otevřenou náruč, velké srdce, bezpodmínečné a laskavé přijetí druhých. Velmi obohacující byl její terapeutický náhled na naši práci a letité životní zkušenosti, které neváhala předávat nám všem. Byla pro nás velkou oporou v těžkých chvílích a situacích nejistoty či bezmoci. Monika byla silnou osobností se vším dobrým i náročným, co to s sebou přináší. Nám i našim mladým bude chybět její úsměv, vstřícnost, nadhled a ne/obyčejný zájem o životní příběh člověka. Také zápal a odvaha pro nové věci, jako je třeba vyplout po řece na kánoji...

Pro mnoho našich mladých byla Monika opěrným bodem, vztahovou osobou, jakýmsi majákem. Tím pro nás zůstává velkým vzorem a její přístup k mladým stálou inspirací...

Moniko, děkujeme za to, co jsi u nás vybudovala, opatrovala a předala. Vždy jsi považovala za důležité pečovat o dobré vztahy v týmu, otevřenost, pravdivost, vytrvalost, nasazení pro pomoc mladým lidem v nouzi a velkou víru v to, že "On nás vede". Toto vše se stalo naším „rodinným stříbrem“. Skrze to a pro mnohé další budeš s námi i našimi mladými i nadále.

5. VÍKEND POKRAČOVACÍHO KURZU

29.–31. 5. 2020

Je za námi poslední víkend našeho pokračovacího kurzu. Tento víkend byl pro všechny náročný, protože jsme se hodně dlouho neviděli a přišli jsme o dva kurzy. Všichni jsme byli plní zážitků a dojmů z uplynulých měsíců, kdy jsme se nemohli osobně setkat. Pátek jsme jako na každém předešlém kurzu začali večeří, po které následoval náš kroužek sdělování. Každý měl možnost nám říci o svých zážitcích za uplynulé měsíce. V sobotním dopoledni jsme diskutovali o několika tématech. O smlouvách, financích, kolik jsme utratili během koronavirových prázdnin nebo naopak kolik peněz jsme ušetřili. Také jsme vyplňovali náš oblíbený testík o znalostech, které máme. Odpoledne jsme měli naplánovaný výlet, který měl být zakončen opékáním buřtů. To se nám bohužel nevyvedlo, protože nám počasí opravdu neprálo a po krátké procházce jsme byli nuceni vrátit se zpět.

Čekala nás velmi smutná aktivita, a to rozloučení s naším skvělým dobrovolníkem Pavlem Hájkem. Bylo to pro nás všechny velmi náročné, ale zároveň velmi přínosné. Po rozloučení jsme se začali všichni chystat na závěrečný slavnostní večer. Večer jsme si dali na přípitek šampaňské (samozřejmě nealkoholické), hráli hry a trochu tancovali. Neděle se nesla v duchu odpočinku, nervozity některých mladých ze závěrečných zkoušek a loučení. Všichni jsme zhodnotili kurzy, které jsme absolvovali, a také jsme se vyjádřili k otázce, zda budeme pokračovat i v příštích kurzech po prázdninách. Byl to pro nás všechny náročný víkend. Stihli jsme toho opravdu hodně a ukončili jsme tak zase další etapu našich životů.

dobrovolnice Verča

„Korona situace“ způsobila, že jsme se na tradiční, ryze ženské akci sešly až po půl roce. A bylo co sdílet... Nakonec dorazily tři mladé ženy. Po chutném obědě jsme se pustily do práce. Tentokrát jsme se zaměřily na téma emocí a pocitů. Podívaly jsme se na to, jak se emoce v mozku tvoří. Povídaly si o tom, jak s nimi žít a případně je zpracovávat. Nedávné období karantény (z důvodu šíření nemoci Covid – 19) v nás vyvolávalo řadu emocí - strach, vztek, smutek a někdy třeba i radost z nových možností. I proto jsme část setkání věnovaly vzájemnému sdílení toho, co která z nás prožívala. Povídání bylo inspirativní a pestré, protože každá z žen sdílela otevřeně své jedinečné zážitky.

Setkání rychle uteklo a my se už nyní těšíme na další. Milé ženy, děkujeme vám za důvěru.

Anežka Jeníková, Iva Němcová

Závěrečný víkend běhu základních kurzů byl v mnohém specifický. Naše plány zkomplikovala korona krize, kvůli které jsme museli hledat náhradní termín. Počasí nám také nepřálo, kvůli neustávajícímu dešti jsme byli nuceni zrušit výjezd na vodu i výšlap na Sněžku.

Teď už ale k tomu pozitivnímu. Přestože jsme o tomto víkendu i v průběhu kurzových víkendů museli překonat nějaké překážky, závěrečný víkend byl moc příjemný. Radost nám dělalo výborné jídlo, které nám uvařil pan Hrdý, ale i pizza, kterou jsme si za odměnu objednali. Navštívili jsme zámek v Novém Městě nad Metují, i kavárnu v překrásném podloubí. Měli jsme na sebe spoustu času a mohli jsme tak posdílet vše, čím jsme žili předešlé měsíce, kdy jsme se neviděli. Užili jsme si i bowling, ve kterém se nám všem dařilo. Vrcholem našeho společného setkávání byl společenský večer, kdy jsme se hezky oblékli a symbolicky jsme uzavřeli naši téměř roční společnou cestu. Celý víkend provázela přátelská a uvolněná atmosféra. Shodli jsme se na tom, že společný čas i nová přátelství jsou pro nás důležitá. Řada z nás se chce nadále scházet i v příštím roce.

druhé a v každém z nás víkendy v Boscu zanechaly nesmazatelnou stopu. Těším se na další kus cesty s vámi v příštím roce.

Veronika Semeráková

SETKÁNÍ S DOBROVOLNÍKY A SPOLUPRACOVNÍKY

21. 6. 2020

Tentokrát trochu jinak! Je to tak, naše tradiční předprázdninové setkání se nám poprvé podařilo spojit i s farností kolem kostela sv. Václava a střediskem mládeže. Pozváni byli tedy dobrovolníci a spolupracovníci ze všech tří částí našeho pardubického salesiánského díla.

Atmosféra byla skvělá, a to i přes změnu plánu. Kvůli nepříznivému počasí jsme museli setkání přesunout z venkovního hřiště do vnitřních prostor střediska. Lidé se družili a povídali, děti řádily v tělocvičně. Zástupci jednotlivých děl, tedy P. Vojtěch Glogar za farnost, salesián George Woclawek za středisko a Aleš Kalina za CDB, se pár slovy ohlédli za uplynulým rokem. V průběhu akce jsme také za CDB rozdali osvědčení dobrovolníkům a pečícím ženám přáníčka s drobným dárčkem.

Děkujeme Vám, naši milí dobrovolníci a spolupracovníci, za Váš čas a nasazení, vážíme si toho a těšíme se na spolupráci v příštím školním roce!.

Anežka Jeníková

PŘES MACOCHU NA VELEHRAD – CYKLOPUŤÁK 30. 6. – 3. 7. 2020

Už potřetí jsme s našimi borci absolvovali cyklopuťák, letos jsme vyrazili hned po předání vysvědčení, ve čtyřech na 4 dny. Jako vždy vše sebou na nosičích, ubytování pod širým nebem kromě Velehradu. Do Blanska vlakem a pak vzhůru Moravským krasem na Macochu. Odolali jsme její hloubce, neskočili a raději hledali a našli bivač. Druhého dne jsme pře vedrem poledne našli útočiště v betonové lodi. Nejen pro studenty architektury to byl zážitek – senetářovský moderní kostel ve tvaru archy. Večer jsme na úpatí Chřibů našli výborný „hotel“ – krytá tribuna fotbalového hřiště. Naštěstí přšelo a blejskalo se pouze v noci. Třetí den sice byl v kopcích krizový, ale k cíli jsme dorazili. Problémem nebyla ani věž baziliky. Už během cesty jsme se letmo seznámili s velkými osobnostmi – Cyrilem, Metodějem (dokonce i Janem Zahradníčkem). Škoda, že jsme na Velehradě nemohli pobýt déle.

Ve čtvrtek jsme stihli alespoň „podpalubí“ - podzemí baziliky a fantasticky zajímavé muzeum Bible pro malé i velké. No a sbalit se, rychle do sedel a podél Baťova kanálu na Otrokovice. Menší deštík, zdymadlo a dopravní zácpa způsobili, že vlak jsme stihli „o fous“. Zpoždění 1min, děkujeme ČD. No a z Pardubic s větrem v zádech i o závod do Chrudimi.

Zde výpis měřidel: 155km, nejvyšší rychlost 61km/h, průměrnou jsem zapomněl. Adios, těšíme se za rok!

Vašek Čunek

VÝROČNÍ ZPRÁVA 2019

Salesiánský klub mládeže, z. s. Centrum Don Bosco

Jak se sluší a patří, krátké info o proběhlé společné akci, která se rozhodně vydařila. Středeční oťukávání proběhlo pružně a po sbalení proviantu a seznámení se s trasou (kterou můžete skouknout níže) jsme se těšili na start. Zatím ještě voňaví jsme docestovali do Javorníka, kde se koleje prostě zastaví a dál už je rázovitá pěší zóna. Večerní sdílení pod hvězdami s plnými břichy a napočítanými kilometry, s plnou polní je odměnou vrchovatou. Ranní káva nechutná lépe než z ešusu na ohni s trochou jehličí. Prošoupané boty, bolavá ramena, otláčené kyčle a pár puchýřů je nic, ve srovnání s blahem po ledové koupeli v horské bystřině. Že by vás tam nikdo nedostal, říkáte? Taky jsem si to myslela... ale je to návykové. Najednou je neděle a my se jen dívíme, kam se ten čas tak zatoulal. Ačkoli naše pachová stopa byla velice výrazná, nechtěli jsme riskovat a zařídili si pohodlné cestování. Jsme nadšení opravdu všichni a shodli jsme se, že nás nic (snad!) nezastaví, abychom se mohli nalodit na další puťákové dobrodružství příští rok. Tentokrát i s náčelníkem Alešem!

Gábina Macková

Venku ukrutně pršelo a my se pomalu scházeli v teple, v prostorách Centra Don Bosco. Trochu jsme vzpomínali, trochu si hráli. Povídali jsme si o sedmi základních emocích i o tom, jak se projevují v našem těle. O tom, že emoce jsou fyzické děje, které se prostě dějí, ať si je přejeme, nebo nepřejeme. Jak zrudneme, když cítíme stud nebo vztek. Jak jsme stažení, když máme strach. Jak nám tečou slzy, když máme velký smutek, ale i velkou radost. Co s námi dělá údiv i jak nám křiví tvář odpor. Zkoumali jsme i ukázky z videí a zmíněné emoce v nich hledali... Všichni jste byli aktivní a vtipní!

Děkujeme, že jste za námi přijeli, věnovali nám svůj čas, dali nám svou důvěru v rozhovorech...

Těšíme se na Vás znovu v sobotu 14.11.2020!

Iva Němcová

BRIGÁDA

9.–11. 10. 2020

Na pokraji smrti hladem, na pokraji smrti Covidem, ale stálo to za to. Z bezpečnostních důvodů jsme tentokrát pozvali jen tři nadšence z DDŠ Chrudim. Nebojte se. Jídla i práce bylo dost, naštěstí viru málo, všichni žijeme. Vysvobodili jsme plot ze zajetí křovin, sestřihli trávu, vygruntovali auta, holky ještě zvládly „učesat“ hračky v Salíčku a večer vykouzlit super topinky s ďábelsky skvělou směsí.

Václav Čunek

Zase ta „korona“... Aneb učíme se v tom chodit – když nevyjde jeden termín, akci Ženy pro ženy je pro její povahu možné poměrně flexibilně přesunout... Nakonec dorazily dvě mladé odvážné ženy. Po chutném obědě jsme se pustily do práce. Zaměřily jsme se na téma zvládání stresu, což je vzhledem k celkové situaci ve společnosti patřičně aktuální. Uvědomovaly jsme si, co se nám děje při stresu v těle, tedy, kde ho cítíme, a přemýšlely jsme, co nám pomáhá ho zvládnout. Svými nápady a zkušenostmi jsme se navzájem inspirovaly.

Milé ženy, opět vám děkujeme za důvěru, se kterou jste přistoupily k celému sdílení. Těšíme se na příště!

Anežka Jeníková

Bulletin v PDF

10. ročník | zima 2020 | www.dozivota.cz | ZDARMA

bulletin

pro naše příznivce

Pomáháme mladým lidem, kteří museli odejít z vlastní rodiny nebo jim to hrozí. Doprovázíme je na cestě k nalezení bezpečného místa v životě.

CENTRUM DON
SKM BOSCO

BEZ BOJE VÍTĚZSTVÍ NECHUTNÁ

Útrapy na cestě k osamostatnění

ODCHOD DO SAMOSTATNÉHO ŽIVOTA

Důležitý mezník v životě mladých

CESTA PLNÁ VÝZEV

Ze života naší klientky

ZA PODPORU DĚKUJEME

Salesiánský klub mládeže, z. s.
Centrum Don Bosco

Zborovské nám. 2018
530 02 Pardubice

Vojtěch Peterka

Vojtěch Sivek

Vašek Čunek

Anežka Jeníková

Ivana Němcová

Barbora Polánková

Andrea Šimůnková

Jitka Uchytlová

Veronika Semeráková

Aleš Kalina

Gábina Macková

Martina Klapalová

